

[Finansministeren.]

i hele min tid som finansminister nærmest har plaget livet af folk, at de har måttet betale så store skatter, at de næsten ikke har kunnet eksistere. Det ærede medlem håbede dog, at jeg havde en sådan jordforbindelse og et sådant kendskab til livet her i Danmark, at jeg vidste, det stod meget dårligt til, at staten plyndrede skatteyderne, og at det næsten ikke var til at holde ud at være her. Hvis det er en sådan jordforbindelse og den slags erfaringer, det ærede medlem har, må jeg erkende, at i de kredse færdes jeg ikke så meget; men jeg færdes i nogle kredse, hvor skattebyrden er tung, og i kredse, hvor nogle af de ting, som man fra venstre og konservativ side kalder besparelser, også ville være en tung byrde at bære.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gav udtryk for, at jeg næsten altid har taget fejl. Jeg kan hertil næsten kun svare, at det bedste, jeg kan gøre, er det, jeg allerede har gjort: at meddele, at man nu får en ny finansminister. Vi må så se, om han er bedre. Om jeg kan fremskaffe en finansminister, der ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller mener, at forskellen mellem penge- og finanspolitik bare er en finesse, en slags Storm P.-maskine — en mand, der har en sådan indsigt i økonomien, at han kan sige, at det ikke er nødvendigt at læse jævne bøger om den slags ting — er jeg ikke ganske sikker på.

Jeg må sige, at jeg blev meget overrasket over det ærede medlem hr. Poul Møllers økonomiske udtalelser i dag. Det gjaldt ikke i samme omfang de andre udtalelser, der faldt fra talerstolen. Det karakteristiske både for det ærede medlem hr. Foged og for det ærede medlem hr. Poul Møller var, at hele den argumentation, de førte frem, var uden jordforbindelse med de økonomiske forhold her i landet. Der var ikke tale om, at man på nogen måde drøftede og tog hensyn til, hvordan produktion og beskæftigelse artede sig.

Når man hører det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som jeg går ud fra vel nogle gange har haft ordet i venstres folketingsgruppe, kan man undre sig over, at det har gjort så lidt indtryk på det ærede medlem hr. Foged. Jeg håber, at hele salen og tilhørerne i dag er blevet klar over, at

det foreliggende lovforslag altså kan kritiseres fra begge sider.

Der er nogle, som mener, at den her forelåede skattnedsættelse er alt for lille — tværtom ville det både landets økonomi bedst, hvis den blev betydeligt større; det ville sætte borgerne i stand til at producere mere og til at forbruge mere, og det er den vej, vi skal gå. Der er andre, der, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, mener, at regeringen nu er, om jeg så må sige, ude på glidebanen, og man mærkede ligefrem på det ærede medlem hr. Foged, at det ærede medlem øjensynlig var glad for, at der her meldte sig et slags begyndende alibi. Det ligesom trøstede det ærede medlem, at det ikke var en så uansvarlig økonomisk gerning, han havde været med til, som det tidligere var blevet sagt. Jeg forstår, at det trods alt har generet det ærede medlem og hans parti, og også det ærede medlem hr. Poul Møller, at der var talt om uansvarlige forslag. Nu må vi så prøve at gøre ret og skel og få fastlagt nogle af de tal og den økonomiske betragtning, der ligger bag forslaget.

Jeg synes, at flere af de ærede medlemmer, desværre også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, gennem deres taler ikke helt gav udtryk for at være klar over, hvorledes det stiller sig i øjeblikket med statsfinanserne. Jeg må med det samme sige, at man måske kan bebrejde mig og regeringen — det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på det — at den økonomiske oversigt ikke foreligger; men i det udvalg, der bliver nedsat, skal i hvert fald enhver oplysning vedrørende statsfinansernes stilling blive fremlagt. Men jeg vil gentage: det er slet ikke det, der er det afgørende for stillingtagen til, hvordan statsfinanserne skal tilrettelægges. Det, der er afgørende herfor, er de økonomiske forhold her i landet, og dem behøver man i og for sig ikke at have nogen økonomisk årsversigt for at være klar over.

Både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Foged var inde på, at den skattelettelse på 250 mill. kr., som man havde foreslået sidste år — det blev jo ikke til noget, det blev vist et halvt hundrede mill. kr. — havde vist sig berettiget; nu da året var gået, havde man et